MUHAMMAD IBN SULAJMAN AT-TAMIMI

# TEKST KSIĄŻKI „TRZY PODSTAWY” („SALASATU-L-USUL”)

*Z imieniem Allaha Wszechmiłosiernego, Okazującego miłosierdzie!*

Wiedz — niech Allah okaże ci miłosierdzie! — że każdy z nas ma obowiązek poznać cztery sprawy.

1. Wiedzę — obejmuje ona poznanie Allaha, poznanie Jego Proroka oraz poznanie religii islamu w oparciu o dowody.
2. Postępowanie zgodne z tą wiedzą.
3. Wzywanie ku niej.
4. Cierpliwość wobec trudności napotykanych na tej drodze.

Dowodem na to są Słowa Najwyższego:

„Z imieniem Allaha Wszechmiłosiernego, Okazującego miłosierdzie! Na porę popołudniową! Zaprawdę, człowiek jest stratny, z wyjątkiem tych, którzy uwierzyli, czynili dobre dzieła, zachęcali się wzajemnie do prawdy i zachęcali się wzajemnie do cierpliwości!” (sura „Pora popołudniowa” [Al-‘Asr], ajaty 1–3)

Imam asz-Szafi'i (niech Allah będzie dla niego miłosierny) powiedział: „Gdyby Allah nie zesłał ludziom żadnego innego dowodu oprócz tej sury, to byłaby ona dla nich wystarczająca”.

Imam al-Buchari (niech Allah będzie dla niego miłosierny) w swoim „As-Sahihu” powiedział: „Rozdział o tym, że wiedza powinna poprzedzać słowa i czyny, na co wskazują Słowa Najwyższego: «Wiedz więc, że nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha, i proś o przebaczenie za swój grzech» (sura „Muhammad”, ajat 19). Jak widać, Allah wymienił wiedzę przed słowami i czynami”.

Wiedz — niech Allah okaże ci miłosierdzie! — że każdy muzułmanin i każda muzułmanka mają obowiązek poznać następujące trzy sprawy i postępować zgodnie z nimi:

1. Allah stworzył nas, zapewnił nam środki do życia i nie pozostawił nas samym sobie. Wysłał do nas Posłańca — a ten, kto będzie mu posłuszny, wejdzie do Raju, natomiast ten, kto będzie mu nieposłuszny, trafi do Ognia. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, wysłaliśmy do was Posłańca, który świadczy przeciwko wam, tak jak wysłaliśmy Posłańca do faraona. Faraon zaś okazał nieposłuszeństwo Posłańcowi, więc pochwyciliśmy go pochwyceniem bolesnym” (sura „Owinięty” [Al-Muzzammil], ajaty 15–16).
2. Allah nie jest zadowolony, gdy ktokolwiek jest Mu przyrównywany w czci, bądź to przybliżony anioł, bądź posłany prorok. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, wszystkie meczety (miejsca oddawania czci) należą do Allaha, dlatego nie wzywajcie nikogo obok Allaha!” (sura „Dżiny”, ajat 18).

**3.** Ten, kto był posłuszny Posłańcowi i nie przyrównywał nikogo do Allaha, nie powinien darzyć miłością tych, którzy wrogo odnoszą się do Allaha i Jego Posłańca, choćby byli to jego najbliżsi krewni. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i Dzień Ostatni, a miłują tych, którzy sprzeciwiają się Allahowi i Jego Posłańcowi, nawet gdyby to byli ich ojcowie, synowie, bracia lub krewni. To im wpisał (Allah) wiarę w ich serca i wzmocnił ich duchem pochodzącym od Niego. Wprowadzi ich do Ogrodów, pod którymi płyną rzeki, gdzie pozostaną na wieki. Allah jest z nich zadowolony, a oni są zadowoleni z Niego. Oni są partią Allaha. Zaprawdę, to partia Allaha odniesie sukces!” (sura „Sprzeczająca się kobieta” [Al-Mudżadala], ajat 22).

Wiedz — niech Allah poprowadzi cię ku posłuszeństwu wobec Niego! — że al-hanifijja, będąca religią Ibrahima, polega na oddawaniu czci jedynie Allahowi, poświęcając Mu religię w sposób szczery. Nakazał to Allah wszystkim ludziom i w tym celu ich stworzył. Najwyższy powiedział: „Stworzyłem dżinny i ludzi jedynie po to, aby Mi służyli” (sura „Rozsiewające” [Az-Zarijat], ajat 56).

Najważniejszym z tego, co nakazał Allah, jest tauhid — czyli poświęcenie czci jedynie Allahowi. Najcięższym zaś z tego, co zakazał Allah, jest szirk — czyli oddawanie czci komukolwiek i zwracanie się z prośbą do kogokolwiek obok Niego. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Czcijcie Allaha i nie przyrównujcie Mu niczego!” (sura „Kobiety”, ajat 36).

Jeśli cię zapytają: „Jakie trzy podstawy musi znać każdy człowiek?” — to powiedz: „Poznanie przez sługę: 1) swojego Pana, 2) swojej religii, 3) i swojego proroka Muhammada, niech pokój i błogosławieństwo Allaha będą z nim”.

## PIERWSZA PODSTAWA: POZNANIE PANA

Jeśli cię zapytają, kto jest twoim Panem, odpowiedz: „Moim Panem jest Allah, który otoczył opieką mnie i wszystkie światy, obdarzając nas Swoimi łaskami. I to On jest moim Bogiem, któremu poświęcam swoją cześć — nie mam poza Nim nikogo, komu poświęcałbym cześć”. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Chwała Allahowi, Panu światów” (sura „Otwierająca”, ajat 2).

Wszystko oprócz Allaha należy do światów, a ja jestem jednym z tych światów.

Jeśli zaś cię zapytają: „Skąd poznałeś swojego Pana?” — odpowiedz: „Z Jego znaków i Jego stworzeń”.

Do Jego znaków należą noc i dzień, słońce i księżyc. Do Jego stworzeń należy siedem niebios i siedem ziem oraz wszystko, co się w nich znajduje, i wszystko, co jest między nimi. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Wśród Jego znaków są noc i dzień, słońce i księżyc. Nie padajcie na twarz ani przed słońcem, ani przed księżycem, lecz padajcie na twarz przed Allahem, który je stworzył, jeśli to Jemu oddajecie cześć” (sura „Wyłożone” [Fussilat], ajat 37).

Najwyższy powiedział także: „Zaprawdę, waszym Panem jest Allah, który stworzył niebiosa i ziemię w sześć dni, a następnie wzniósł się nad Tronem. On okrywa noc dniem, który podąża za nią pospiesznie. Słońce, księżyc i gwiazdy są podporządkowane Jego rozkazowi. Czyż nie do Niego należy stworzenie i rozkaz?! Błogosławiony niech będzie Allah, Pan światów!” (sura „Wzniesione Krawędzie”, ajat 54).

Ten, kto jest Panem, jest tym, komu należy się cześć. Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „O ludzie! Czcijcie waszego Pana, który stworzył was i tych, którzy byli przed wami — być może staniecie się bogobojni! On uczynił dla was ziemię posłaniem, a niebo — sklepieniem; zesłał z nieba wodę i wyprowadził dzięki niej owoce jako pożywienie dla was. Nie przyrównujcie więc Allahowi niczego, skoro wiecie (o Jego jedyności)” (sura „Krowa”, ajaty 21–22).

Ibn Kasir (niech Allah będzie dla niego miłosierny) powiedział: „Stwórca tego wszystkiego — właśnie On jest godny czci”.

Do rodzajów czci, którą Allah nakazał wykonywać, należą: islam, iman, ihsan, a wśród nich — modlitwa błagalna (du'a), strach (chauf), nadzieja (radża), poleganie (tawakkul), pragnienie (ar-ragba), obawa (ar-rahba), pokora (al-chuszu'), bojaźń (al-chaszja), zwracanie się ku Allahowi (al-inaba), proszenie o pomoc (al-isti'ana), szukanie ochrony (al-isti'aza), wołanie o ratunek (al-istighasa), ofiara (az-zabh), ślub (an-nazr) oraz inne rodzaje czci nakazane przez Allaha — wszystkie one należy poświęcać jedynie Allahowi.

Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, wszystkie meczety (miejsca oddawania czci) należą do Allaha, dlatego nie wzywajcie nikogo obok Allaha!” (sura „Dżiny”, ajat 18).

Każdy, kto poświęca którykolwiek z wyżej wymienionych rodzajów czci komuś innemu niż Allah, jest wielobożcą (muszrikiem) i niewiernym (kafirem). Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „A ten, kto wzywa obok Allaha innego boga, na którego istnienie nie ma żadnego dowodu — rozliczenie z nim należy do jego Pana. Zaprawdę, niewierni nie odniosą sukcesu!” (sura „Wierzący”, ajat 117).

W hadisie mówi się: „Modlitwa błagalna (du'a) jest istotą czci”.

Dowodem na to są Słowa Najwyższego: „Wasz Pan powiedział: «Wzywajcie Mnie, a Ja wam odpowiem. Zaprawdę, ci, którzy wynoszą się ponad oddawanie Mi czci, wejdą poniżeni do Piekła»” (sura „Odpuszczający Grzechy” [Ghafir], ajat 60).

Na oddawanie czci poprzez strach (al-chauf) wskazują Słowa Najwyższego: „Nie bójcie się więc ich, lecz bójcie się Mnie, jeśli jesteście wierzącymi!” (sura „Rodzina Imrana”, ajat 175).

Na nadzieję (ar-radża) wskazują Słowa Najwyższego: „Powiedz: «Jestem tylko człowiekiem podobnym do was. Zostało mi objawione, że wasz Bóg jest Bogiem Jedynym. Kto więc ma nadzieję na spotkanie ze swoim Panem, niech spełnia dobre czyny i niech w oddawaniu czci swojemu Panu nie przyrównuje Mu nikogo»” (sura „Grota”, ajat 110).

Na poleganie (at-tawakkul) wskazują Słowa Najwyższego: „I na Allahu polegajcie, jeśli jesteście wierzącymi” (sura „Stół zastawiony”, ajat 23). Najwyższy powiedział także: „Temu, kto polega na Allahu, On wystarczy” (sura „Rozwód”, ajat 3).

Na pragnienie (ar-ragba), obawę (ar-rahba) i pokorę (al-chuszu') wskazują Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, spieszyli ku dobrym czynom i wzywali Nas z pragnieniem oraz obawą, i byli przed Nami pokorni” (sura „Prorocy”, ajat 90).

Na bojaźń (al-chaszja) wskazują Słowa Najwyższego: „Nie bójcie się więc ich, lecz bójcie się Mnie” (sura „Krowa”, ajat 150).

Na zwracanie się ku Allahowi (al-inaba) wskazują Słowa Najwyższego: „Zwróćcie się więc ku waszemu Panu i poddajcie się Mu” (sura „Grupy” [Az-Zumar], ajat 54).

Na proszenie o pomoc (al-isti'ana) wskazują Słowa Najwyższego: „Tylko Tobie oddajemy cześć i tylko Ciebie prosimy o pomoc” (sura „Otwierająca”, ajat 5). W hadisie mówi się: „Jeśli prosisz o pomoc, to proś Allaha”.

Na szukanie ochrony (al-isti'aza) wskazują Słowa Najwyższego: „Powiedz: «Szukam ochrony u Pana świtu»” (sura „Świt”, ajat 1), a także: „Powiedz: «Szukam ochrony u Pana ludzi»” (sura „Ludzie”, ajat 1).

Na wołanie o ratunek (al-istighasa) wskazują Słowa Najwyższego: „Oto prosiliście waszego Pana o ratunek, a On wam odpowiedział” (sura „Łupy”, ajat 9).

Na ofiarę (az-zabh) wskazują Słowa Najwyższego: „Powiedz: «Zaprawdę, moja modlitwa i moja ofiara, moje życie i moja śmierć należą do Allaha, Pana światów, który nie ma żadnego wspólnika. To zostało mi nakazane i jestem pierwszym z muzułmanów»” (sura „Trzody” [Al-An'am], ajaty 162–163). A w sunnie mówi się: „Allah przeklął tego, kto złożył ofiarę nie dla Allaha”.

Na ślub (an-nazr) wskazują Słowa Najwyższego: „Wypełniają swoje śluby i obawiają się dnia, którego zło się rozprzestrzenia” (sura „Człowiek” [Al-Insan], ajat 7).

# DRUGA PODSTAWA: POZNANIE RELIGII ISLAMU WRAZ Z DOWODAMI

Islam to poddanie się Allahowi poprzez tauhid, posłuszeństwo Mu poprzez podporządkowanie oraz wyrzeczenie się szirku i jego zwolenników. Ma on trzy stopnie: islam, iman i ihsan, a każdy z tych stopni ma swoje filary.

## Stopień pierwszy: islam

Filarów islamu jest pięć:

1. Świadectwo „La ilaha illa-Llah, Muhammadun rasulu-Llah” („Nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha, a Muhammad jest posłańcem Allaha”);
2. Wykonywanie modlitwy (namaz);
3. Wypłacanie zakatu;
4. Post w miesiącu ramadan;
5. Hadżdż do Świętego Domu Allaha.

Na świadectwo wskazują Słowa Najwyższego: „Allah zaświadczył, że nie ma bóstwa godnego czci oprócz Niego, podobnie jak aniołowie i posiadający wiedzę. On podtrzymuje sprawiedliwość. Nie ma bóstwa godnego czci oprócz Niego, Potężnego, Mądrego” (sura „Rodzina Imrana”, ajat 18).

Sens tego świadectwa brzmi: „Nie ma nikogo, komu prawnie należałaby się cześć, oprócz Allaha”.

Wyrażenie „nie ma bóstwa godnego czci” (la ilaha) odrzuca wszystko, czemu oddaje się cześć obok Allaha. Wyrażenie „oprócz Allaha” (illa-Llah) potwierdza konieczność oddawania czci jedynie Allahowi, bez przyrównywania Mu w niej nikogo — podobnie jak nie ma On żadnego wspólnika w panowaniu.

Wyjaśnieniem tego świadectwa, objaśniającym jego znaczenie, są Słowa Najwyższego: „Oto Ibrahim powiedział do swojego ojca i swojego ludu: «Zaprawdę, wyrzekam się tego, czemu oddajecie cześć, oprócz Tego, który mnie stworzył. Zaprawdę, On poprowadzi mnie prostą drogą». I uczynił to (świadectwo, że nie ma prawdziwego bóstwa oprócz Allaha) słowem trwałym pośród swojego potomstwa, aby mogli powrócić na prostą drogę” (sura „Ozdoby” [Az-Zuchruf], ajaty 26–28).

Najwyższy powiedział także: „Powiedz: «O ludu Księgi! Przyjdźcie do słowa jednakowego dla nas i dla was: że nie będziemy czcić nikogo oprócz Allaha, nie będziemy przyrównywać Mu niczego i że jedni z nas nie będą brać drugich za panów obok Allaha». A jeśli się odwrócą, powiedzcie: «Świadczcie, że jesteśmy muzułmanami»” (sura „Rodzina Imrana”, ajat 64).

Na świadectwo „Muhammad jest posłańcem Allaha” wskazują Słowa Najwyższego: „Przyszedł do was Posłaniec spośród was samych. Ciężko mu, że cierpicie; usilnie zabiega o was; jest współczujący i miłosierny wobec wierzących” (sura „Skrucha”, ajat 128).

Znaczenie świadectwa „Muhammad jest posłańcem Allaha” polega na:

— posłuszeństwie wobec jego nakazów;

— przekonanej wierze w to, co przekazał;

— oddaleniu się od tego, czego zakazał i przed czym przestrzegał;

— oddawaniu czci Allahowi jedynie w taki sposób, jaki on ustanowił.

Wskazaniem na konieczność wykonywania modlitwy i wypłacania zakatu, a jednocześnie wyjaśnieniem tauhidu, są Słowa Najwyższego: „A przecież nakazano im jedynie oddawać cześć Allahowi, wyznając Mu religię szczerze, będąc hanifami, wykonywać modlitwę i wypłacać zakat. To jest religia prawa” (sura „Jasny Dowód” [Al-Bajjina], ajat 4).

Na konieczność zachowania postu wskazują Słowa Najwyższego: „O wy, którzy uwierzyliście! Przepisano wam post, tak jak został przepisany tym, którzy byli przed wami — być może staniecie się bogobojni” (sura „Krowa”, ajat 183).

Na konieczność wykonania pielgrzymki (hadżdżu) wskazują Słowa Najwyższego: „Ludzie są zobowiązani wobec Allaha do odbycia pielgrzymki do Domu (Kaaby), jeśli są w stanie odbyć tę drogę. A ten, kto nie uwierzy — zaprawdę, Allah nie potrzebuje światów” (sura „Rodzina Imrana”, ajat 97).

## Stopień drugi: iman

Wiara (iman) ma siedemdziesiąt kilka odgałęzień. Najwyższym z nich są słowa „Nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha”, najniższym — usunięcie przeszkody z drogi, a wstydliwość jest jedną z gałęzi wiary.

Wiara ma sześć filarów: wiarę w Allaha, w Jego aniołów, w Jego Księgi, w Jego posłańców, w Dzień Ostatni oraz w przeznaczenie — zarówno dobre, jak i złe.

Na te sześć filarów wskazują Słowa Najwyższego: „Pobożność nie polega na tym, abyście zwracali swoje twarze ku wschodowi lub zachodowi. Pobożny jest ten, kto uwierzył w Allaha, w Dzień Ostatni, w aniołów, w Księgę i w proroków” (sura „Krowa”, ajat 177).

Na wiarę w przeznaczenie wskazują Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, każdą rzecz stworzyliśmy według (ustalonej) miary” (sura „Księżyc” [Al-Kamar], ajat 49).

## Stopień trzeci: ihsan

Ihsan ma jeden filar. Polega on na tym, że: „Powinieneś czcić Allaha tak, jakbyś Go widział, a jeśli Go nie widzisz, to zaprawdę On widzi ciebie”. Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, Allah jest z tymi, którzy są bogobojni i czynią dobro z ihsanem” (sura „Pszczoły”, ajat 128).

Najwyższy powiedział także: „Zaufaj Potężnemu, Miłosiernemu, który widzi cię, gdy stoisz (na modlitwie) w nocy oraz gdy poruszasz się wśród padających na twarz. Zaprawdę, On jest Słyszący, Wszechwiedzący” (sura „Poeci” [Asz-Szu'ara], ajaty 217–220).

Najwyższy powiedział również: „Jakikolwiek czyn byś nie wykonał, cokolwiek byś nie czytał z Koranu i cokolwiek byście nie czynili — obserwujemy was od samego początku” (sura „Jonasz” [Junus], ajat 61).

Dowodem na to z Sunny jest znany hadis o przybyciu anioła Dżibrila, który przekazał Umar ibn al-Chattab (niech Allah będzie z niego zadowolony).

On (Umar) powiedział: „Pewnego razu, gdy siedzieliśmy razem z Posłańcem Allaha (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem), przed nami pojawił się człowiek w niezwykle białych szatach i o niezwykle czarnych włosach. Nie było na nim żadnych śladów dalekiej podróży, a jednocześnie nikt z nas go nie znał.

Podszedł i usiadł naprzeciwko Proroka (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem), dotykając kolanami jego kolan i kładąc dłonie na jego udach.

Powiedział: «O Muhammadzie, powiedz mi o islamie».

Posłaniec Allaha (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «Islam polega na tym, aby zaświadczyć, że nie ma nikogo godnego czci oprócz Allaha i że Muhammad jest posłańcem Allaha, wykonywać modlitwy (namaz), płacić zakat, pościć w ramadanie i odbyć pielgrzymkę do Domu, jeśli jesteś w stanie to uczynić».

Człowiek powiedział: «Powiedziałeś prawdę». Byliśmy zdziwieni tym, że sam pyta i sam potwierdza słuszność odpowiedzi.

Następnie powiedział: «Powiedz mi o imanie». Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «Powinieneś wierzyć w Allaha, Jego aniołów, Jego Księgi, Jego posłańców, Dzień Ostatni oraz w przeznaczenie — zarówno dobre, jak i złe».

Człowiek powiedział: «Powiedz mi o ihsanie». Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «Powinieneś czcić Allaha tak, jakbyś Go widział, a jeśli Go nie widzisz, to On widzi ciebie».

Człowiek powiedział: «Powiadom mnie o Godzinie (Sądu)». Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) odpowiedział: «Pytany nie wie o niej więcej niż pytający».

«W takim razie powiedz mi o jej oznakach» — poprosił człowiek. Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «Niewolnica urodzi swoją panią, a ty zobaczysz bosych, nagich, ubogich pasterzy rywalizujących w wznoszeniu wysokich budowli».

Po tym odszedł. Minęło sporo czasu, po czym Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «O Umarze, czy wiesz, kim był ten pytający?». Odpowiedziałem: «Allah i Jego Posłaniec wiedzą to lepiej». Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: «To był Dżibril, który przyszedł do was, aby nauczyć was waszej religii»”.

# TRZECIA PODSTAWA: POZNANIE PROROKA

Nazywał się Muhammad ibn Abdullah ibn Abd al-Muttalib ibn Haszim. Haszim pochodził z plemienia Kurajszytów, należącego do Arabów, a Arabowie są potomkami Isma'ila, syna Ibrahima (pokój z nimi obydwoma oraz z naszym Prorokiem, i niech spocznie na nim najpiękniejsze błogosławieństwo).

Życie proroka Muhammada (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) trwało sześćdziesiąt trzy lata. Czterdzieści z nich upłynęło przed nadejściem proroctwa, a pozostałe dwadzieścia trzy przeżył jako prorok-posłaniec. Allah uczynił go prorokiem, zsyłając mu ajaty „Czytaj!…", a uczynił go posłańcem, zsyłając mu ajaty „O ty, okryty płaszczem!".

Jego miastem była Mekka, skąd odbył przesiedlenie (hidżrę) do Medyny. Allah wysłał go, aby przestrzegał ludzi przed szirkiem i wzywał ich ku tauhidowi.

Wskazują na to Słowa Najwyższego: „O ty, okryty płaszczem! Powstań i przestrzegaj! Wywyższaj swojego Pana! Oczyszczaj swoje szaty! Unikaj brudu! I nie okazuj łaski, aby otrzymać więcej! I bądź cierpliwy dla swojego Pana!" (sura „Okryty płaszczem" [Al-Muddassir], ajaty 1–7).

Sens słów „Powstań i przestrzegaj" — przestrzegaj przed szirkiem i wzywaj ku tauhidowi. „Wywyższaj swojego Pana" — wywyższaj Go poprzez tauhid. „Oczyszczaj swoje szaty" —

oczyszczaj swoje czyny z szirku. „Unikaj brudu” — brudem nazwano bożki, a unikanie go oznacza wyrzeczenie się bożków i tych, którzy im oddają cześć.

Przez dziesięć lat Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) poświęcał się temu, wzywając ku tauhidowi, po czym został wzniesiony na niebiosa, gdzie nakazano mu pięć obowiązkowych modlitw. Przez kolejne trzy lata wykonywał te modlitwy w Mekce, po czym otrzymał rozkaz przesiedlenia się (hidżry) do Medyny.

Hidżra to przesiedlenie z kraju szirku do kraju islamu. Jest ona obowiązkowym nakazem dla tej wspólnoty i pozostanie ważna aż do nadejścia Dnia Sądu. Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, tym, których aniołowie zabiorą, gdy krzywdzili samych siebie, powiedzą: «W jakim byliście położeniu?». Odpowiedzą: «Byliśmy słabi i uciskani na ziemi». Powiedzą (aniołowie): «Czyż ziemia Allaha nie była wystarczająco obszerna, abyście mogli się na niej przesiedlić?». Ich miejscem pobytu będzie Piekło — jakże to złe miejsce przybycia! Nie dotyczy to jedynie tych bezsilnych mężczyzn, kobiet i dzieci, którzy nie mają możliwości ani nie znajdują drogi. Takich Allah może przebaczyć, gdyż Allah jest Wybaczający, Litościwy” (sura „Kobiety”, ajaty 97–99).

Najwyższy powiedział także: „O Moi wierzący słudzy! Zaprawdę, Moja ziemia jest obszerna, więc Mnie czcijcie!” (sura „Pająk”, ajat 56).

Al-Baghawi (niech Allah będzie dla niego miłosierny) powiedział: „Ten ajat został zesłany w odniesieniu do muzułmanów, którzy pozostali w Mekce i nie dokonali przesiedlenia (hidżry). Allah wezwał ich imieniem wiary”.

Dowodem z Sunny na obowiązek dokonania hidżry są słowa: „Przesiedlenie nie ustanie, dopóki nie ustanie skrucha, a skrucha nie ustanie, dopóki słońce nie wzejdzie z zachodu”.

Gdy osiedlił się w Medynie, nakazano mu pozostałe przepisy islamu — zakat, post, hadżdż, azan, dżihad, nakazywanie tego, co słuszne, i powstrzymywanie od tego, co naganne, oraz inne przepisy islamu. Postępował zgodnie z tym przez dziesięć lat, po czym zmarł (pokój z nim i błogosławieństwo Allaha).

Lecz jego religia pozostała! I to jest właśnie jego religia. Nie ma dobra, na które nie wskazałby swojej wspólnocie, i nie ma zła, przed którym by jej nie przestrzegł.

Dobrem, na które wskazał, jest tauhid oraz wszystko, co Allah miłuje i czym jest zadowolony. Złem, przed którym przestrzegał, jest szirk oraz wszystko, czego Allah nienawidzi i co odrzuca.

Allah wysłał go do całej ludzkości i nakazał wszystkim dżinnom i ludziom być mu posłusznymi. Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Powiedz: «O ludzie! Zaprawdę, jestem posłańcem Allaha do was wszystkich»” (sura „Wzniesione Krawędzie”, ajat 158).

Allah za jego pośrednictwem udoskonalił religię, o czym świadczą Słowa Najwyższego: „Dzisiaj udoskonaliłem dla was waszą religię, dopełniłem dla was Moją łaskę i wybrałem dla was islam jako religię” (sura „Stół zastawiony”, ajat 3).

Prorok (pokój z nim i błogosławieństwo Allaha) zmarł, a potwierdzają to Słowa Najwyższego: „Zaprawdę, ty jesteś śmiertelny, i oni są śmiertelni. Potem, w Dniu Zmartwychwstania, będziecie się spierać przed swoim Panem” (sura „Grupy” [Az-Zumar], ajaty 30, 32).

Ludzie po śmierci zostaną wskrzeszeni. Najwyższy powiedział: „Stworzyliśmy was z niej (z ziemi), do niej was zwrócimy i z niej wyprowadzimy was po raz drugi” (sura „Ta Ha”, ajat 55). Najwyższy powiedział także: „Allah wyprowadził was z ziemi niczym rośliny. Następnie zwróci was do niej i ponownie z niej wyprowadzi” (sura „Noe” [Nuh], ajaty 17–18).

Po zmartwychwstaniu ludzie zostaną rozliczeni i otrzymają zapłatę za swoje czyny. Mówią o tym Słowa Najwyższego: „Do Allaha należy to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi, aby odpłacił tym, którzy czynili zło, za to, co uczynili, i wynagrodził tych, którzy czynili dobro, tym, co najlepsze” (sura „Gwiazda”, ajat 31).

Każdy, kto uważa zmartwychwstanie za kłamstwo, jest niewiernym. Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Niewierni sądzą, że nie zostaną wskrzeszeni. Powiedz: «Ależ tak! Przysięgam na mojego Pana, że na pewno zostaniecie wskrzeszeni, a następnie na pewno zostaniecie poinformowani o tym, co uczyniliście. A jest to dla Allaha łatwe»” (sura „Wzajemne Oszustwo” [At-Taghabun], ajat 7).

Allah wysyłał wszystkich posłańców jako zwiastujących radosną wieść (wierzącym) i przestrzegających (niewiernych). Mówią o tym Słowa Najwyższego: „Wysłaliśmy posłańców,

którzy nieśli radosną wieść i przestrzegali, aby ludzie nie mieli żadnego dowodu przeciwko Allahowi po przyjściu posłańców” (sura „Kobiety”, ajat 165).

Pierwszym z posłańców był Nuh (pokój z nim), a ostatnim — Muhammad (pokój z nim i błogosławieństwo Allaha). Jest on pieczęcią proroków (ostatnim prorokiem). O tym, że pierwszym posłańcem był Nuh, świadczą Słowa Allaha: „Zaprawdę, zesłaliśmy ci objawienie, tak jak zesłaliśmy je Nuhowi i prorokom po nim” (sura „Kobiety”, ajat 163).

Do wszystkich wspólnot Allah wysyłał posłańców, począwszy od Nuha, a skończywszy na Muhammadzie, nakazując im oddawać cześć jedynie Allahowi i zakazując im czczenia taghuta. Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Wysłaliśmy do każdej wspólnoty posłańca: «Czcijcie Allaha i wystrzegajcie się taghuta!»” (sura „Pszczoły”, ajat 36).

Allah nakazał wszystkim Swoim sługom odrzucać taghuta i wierzyć w Allaha.

Ibn al-Kajjim (niech Allah będzie dla niego miłosierny) powiedział: „Taghut to wszystko, wobec czego sługa przekracza granice wyznaczone mu w czci, posłuszeństwie i podporządkowaniu”.

Taghutów jest wielu, jednak głównych jest pięciu:

1. Iblis, przeklęty przez Allaha;
2. Ten, komu oddaje się cześć i kto jest z tego zadowolony;
3. Ten, kto wzywa ludzi do oddawania mu czci;
4. Ten, kto twierdzi, że posiada wiedzę o czymś z tego, co ukryte (al-ghajb);

5. Ten, kto wydaje rozstrzygnięcia niezgodne z tym, co zesłał Allah.

Wskazują na to Słowa Najwyższego: „Nie ma przymusu w religii. Droga prosta odróżniła się już od błędu. Kto więc odrzuca taghuta, a wierzy w Allaha, ten uchwycił się najpewniejszego uchwytu, który nigdy się nie złamie. Allah jest Słyszący, Wszechwiedzący” (sura „Krowa”, ajat 256). Właśnie w tym zawiera się sens świadectwa „Nie ma bóstwa godnego czci oprócz Allaha”.

Prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy pokojem) powiedział: „Początkiem tej sprawy (religii) jest islam, jej filarem — modlitwa, a jej szczytem — dżihad na drodze Allaha”.

A Allah wie o tym wszystkim najlepiej! Niech Allah błogosławi naszego proroka Muhammada, członków jego rodziny i jego towarzyszy i niech ześle im pokój!